

земиж-тѣ; ако и да е надалечъ отъ любезния си родъ, той все му варди спомана, повсѣждъ, той си изискува стадо-то; порове-ти, облацы-ти; прѣдпочита да си яде ячменныя хлѣбъ, да си пие коzie то млѣко, да си пѣе по долины-ты овчярскы, както сѣ пѣяли и негови-ти дядове; и ся разболѣва ако не ся завърне скоро на мѣсто-то си дѣто ся е редилъ. Той е както едно горско растеніе, на кое-то корѣнь-тѣ, трѣбва да бѣде въ стрѣмнинѣ-тѣ, и не може да расте, ако не ся бѣхте отъ вѣтрове-ты и дѣждове-ты: земя-та сѣнки-ты и слѣнце-то на полянѣ-тѣ го исушавать.

Съ каквѣ радость ще си види колибѣ-тѣ като ся възвърне! Какво-то да е видѣлъ свѣты ты мощи на едноземцы-ты си!

Кой може да е по-добročестенъ отъ единъ Ескимонинъ въ негово-то ужасно отечество? Какво му ся виждѣтъ цвѣта-та по наши-ты климаты, при сѣггове-ты на Лабрадоръ? Наши-ти палате при неговѣ-тѣ укаденѣ дупкѣ? По пролѣтъ трѣгва съ другаркѣ-тѣ си по море-то върху оныя непостоянны ледове, по теченіе-то на воды-ты, отхожда до срѣдъ море-то, дѣто прѣбывава царь-тѣ на бори-ты. Гората държи въ равновѣсіе свѣтлы-ты си върхове и спѣжны-ты си дръвеса съ вълмы-ты. Морскы-ти вълци сѣ залюбени за неговы-ты долины; и кытове-ты съдружавать неговы-ты стѣпки по океана: сѣрченый дывакъ, като си има за защищеніе своиж-тѣ лѣгкы варкѣ, приграща отъ сѣрце женѣ-тѣ, кѣмъ-то Богъ му е дарувалъ.— Тойзи варваринъ отъ една странѣ има голѣмо право да прѣдпочита свое-то мѣсто и състояніе отъ наше-то, естество-то му ако да ни ся вижда безъ дѣрбѣ, пакъ челоуѣкъ упознава въ него